

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafljovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravištvu telefon št. 85.

Slovenščina za Nemce.

Na srednjih šolah v slovenskih pokrajinah obstoja čudna naredba, slovenščina kot prost predmet za Nemce. Ta naredba ima namen, nemškemu dijaku na lahek način pridobiti spričevalo znanja slovenščine, da bi na podlagi tega spričevala pozneje v vseh uradih izpodirivali Slovence. Nemcem se ne gre za istinito priučitje slovenščine, ampak samo za spričevalo. Po vseh nemških listih, pri vsaki primerni in neprimerni priliki zabavljajo Nemci čez naš jezik in zbujaajo že v otrocih sovraštvo in zaničevanje do našega jezika. Ker pa jim znanje slovenščine obljublja v naših krajih materialni dobiček, zato si skušajo pridobiti spričevalo, da znajo ta jezik, katerega pa sicer sovražijo in zaničujejo.

Umevno je, da nemška mladina še ne umeva materialnih koristi, da se vsled vzgoje in javnega mnenja nerada učí slovenščine, če jo tudi praktični starši potisnejo v slovenski tečaj. Potrebe tega predmeta še ne vidi, nasprotno pa se mu mrznijo do njega umetno zbuja in goji; zato se nemški dijak ne mara učiti prostega predmeta slovenščine, najbolje po zato ne, ker ga slabo napredovanje v prostem predmetu ne zadržuje pri premeščanju v višji razred. Učitelj prostega predmeta slovenščine torej nima onega materialnega pripomočka, ki pri dijakih največ izda, namreč strahu, da bo moral ponavljati razred. Učitelj prostega predmeta slovenščine pa tudi ne more izrabiti pedagoškega sredstva, to je ljubezni do predmeta, ker nemški šovinizem ne le vsako kal ljubezni in zanimanja za slovenščino v mladih srcih zamori, ampak naravnost zbuja sovraštvo in zaničevanje do tega jezika. K temu pride še neredno obiskovanje slovenskih ur, ker dijaki rajši hodijo na sprehode kakor v prosti predmet. Kako naj potem učitelj dosega zaželjene uspehe?

Toda rekli smo že, da se Nemcem ne gre za priučitje, ampak le za neobhodno potrebno spričevalo. Učitelj prostega predmeta slovenščine naj le daje nadebnim nemškim sinčkom dobre rede iz slovenščine, če potem kaj znajo ali ne! Gorje pa ti-stemu učitelju in profesorju, ki bi si upal dati tem lenuhom zaslužene dvojke v slovenščini! Njegova kari-

jera je uničena, posebno če se je »pregrešil« zoper Schwarzevega ali Kalteneggerjevega sina! Da, graška »Tagespost« od 28. m. m. se celo drzne, pavšalno sumničati vse slovenske profesorje, ki so obsojeni, da morajo nemškemu dijaku vtepati v glavo ubogo slovenščino, ter jim predbaciva, da so tendenciozno brezobzirni in krivični proti nemškemu dijakom, dočim se nemški profesorji ba-je kar cedijo same ljubezni do slovenskega dijaka in ga milostneje so-dijo kakor nemškega.

V dokaz strogosti neusmiljenih slovenskih profesorjev proti nemškemu dijakom navaja »Tagespost« dejstvo, da je na ljubljanski realki od 60 udeležencev slovenskega tečaja v 1. polletju 16 učencev dobilo red »nezadostno« in eden celo »slabo«, v 2. polletju pa je med 40 učencev dobilo 11 učencev red »nezadostno« iz slovenščine kot prost predmet. Glede teh podatkov vprašamo slavno ravnateljstvo c. kr. državne realke v Ljubljani, ali so resnični — letno poročilo zavoda izkazuje ob koncu leta 45 (ne samo 40) udeležencev prostega predmeta slovenščine — in kako pridejo ti detajlirani uradni podatki iz ravnateljske pisarne v uredništvo graške »Tagespost«? Sicer pa je dopisnik — poznavalec uradnih aktov pozabil povedati, ali so vsi ti, ki imajo v slovenščini slab red, v drugih predmetih izdelali. Če bi še to preiskal, potem bi pač našel, da so ravno ti najmanj nadarjeni ali največji lenuhi, da je med njimi zlasti v 1. polletju bilo veliko takih, ki so v več nego polovici obveznih predmetov imeli nezadostne rede in so v 2. polletju le zaradi tega izstopili iz slovenskega tečaja, da bi jim ostalo več časa za obvezne predmete, ne pa zaradi strogosti učitelja slovenščine, kakor trdi obrekovalni dopisnik graškega lista! Nesposobnost in lenoba nemških dijakov je torej kriva slabih uspehov v slovenščini, kot prostem predmetu.

Nadalje se graški dnevnik huduje, da morajo nemški dijaki na prvi državni gimnaziji v Ljubljani iz slovenščine delati maturo, če hočejo dobiti red v zrelostno spričevalo ter zahteva, da bi naj dobili kar povprečni red iz semestralnih spričeval v zrelostno spričevalo. Ta zahteva dokazuje najbolj jasno našo trditev, da se Nemcem ne gre za priučitje in znanje slovenščine, ampak le za ve-

ljavno spričevalo o znanju slovenščine. Sicer pa je zrelostna skušnja za slovenščino kot prost predmet mnogo lažja nego v obveznem predmetu za Slovence, red v zrelostnem spričevalu pa ima isto veljavo! Že v tem tiči velika krivica za Slovence.

Slovenski dijak se mora vsa leta svojih srednješolskih študij učiti po en obvezen predmet (slovenščino) več kakor nemški, v vseh drugih predmetih in zlasti v nemščini pa se zahteva od njega isto znanje kakor od nemškega dijaka in to še v tujem nemškem učnem jeziku. Na vseučilišcu itak mora nemški študirati in dela vse skušnje pred nemškimi komisijami. A vkljub vsemu temu se je lani v Celovcu zagnala strastna gonja zoper slovenskega suplenta, ki je napravil profesorske izpite v nemškem jeziku in si je pred nemško komisijo celo pridobil usposobljenost poučevati nemščino kot predmet na srednjih šolah. O tem supletu so trdili celovski nemški listi, da ne govori pravilno nemški, in to so pisali, predno je dotični začel poučevati in predno je kdo mogel slišati, kako govori nemški! In zgodila se je nezasišana krivica, da je izgubil službo Slovenec s popolno kvalifikacijo in na njegovo mesto je prišel Nemec brez profesorske skušnje! Tako se postopa s Slovenci.

Nemški dijaki pa obiskujejo nekaj let prostovoljni tečaj za slovenščino, ne da bi se najmanj potrudili in učili, zahtevajo samo dobre rede v spričevalu in na podlagi tega spričevala bi naj potem veljali za jezikovno enako usposobljene kakor Slovenci ter dobivali najlepše službe po Slovenskem. To nikakor ne gre! Brez dela ni jela, pravi narodni pregovor, brez učenja slovenščine ne morejo nemški dijaki dobiti dobrih redov in pozneje lepih služb pri nas. Če jim je res za znanje slovenščine, ne pa le za spričevalo znanja, potem se naj učijo slovenščine kot obvezni predmet, kjer se zahteva od njih isto znanje kakor od Slovencev; naj napravijo enako maturo iz slovenščine kakor jo mora Slovenec delati iz nemščine; potem šele postanejo enakoveljavni s slovenskimi abiturienti.

Zlasti na ljubljanski realki imajo Nemci takoj priliko naučiti se slovenščine, če se potrdi realčni zakon, katerega je deželni zbor kranjski že pred leti sklenil, katerega pa vlada

iz uslužnosti napram Nemcem ni hotela predložiti v sankejo. Ta zakon hoče vpeljati na kranjske realke oba deželna jezika kot obvezna predmeta za vse učence, kakor je na Moravskem. Da pa bi Nemci brez truda in dela dobivali dobre rede in spričevalo usposobljenosti za slovenski jezik, tega ne pripustimo, naj še tako obrekujejo naše učitelje in profesorje. Dopisnik graške »Tagespost« se naj podpiše in naj javno imenuje onega slovenskega profesorja, ki dela v slovenskem prostem tečaju opazke kakor: »Čemu se je Nemcu treba učiti slovenski?«, da se dotičnik more braniti in zagovarjati. Pavšalno sumničenje vsega slovenskega učiteljstva brez dokazov z zaničevanjem odklanjamo!

Poklicane šolske oblasti, ravnatelje in nadzornike, pa pozivljamo, naj skrbijo za to, da bodo slovenščino kot prost predmet poučevali vedno usposobljeni učitelji; kjer jih ni, se naj sistematizirajo mesta za nje, kakor ravno na ljubljanski realki, ki ima za 38 tedenskih ur slovenščine, samo enega usposobljenega profesorja! Nadalje zahtevamo, da poklicane oblasti pouk prostega predmeta slovenščine strogo nadzorujejo, da se ta pravilno vrši in od dijakov redno obiskuje, da bo slovenščina res tudi v glavah nemških dijakov, ne samo v njihovih spričevalih; da se nerednosti, če se res dogajajo, preiščejo in odpravijo, in končno, da se neresnično pisanje graške »Tagespost«, pavšalno obrekovanje in sumničenje celega stanu slovenskih profesorjev uradno popravi, ker nima podlage!

Cesarska naredba zaradi kvote

Budimpešta, 4. avgusta. Ogrski brzojavni koresp. biro poroča: »Cesarska odločitev glede kvote se je v cesarski pisarni sklenila z izredno nujnostjo. Res je, da se kvotni ključ ni določil za mesec julij. Temu je vzrok, ker se je državni zbor znova volil ter se regnikolarne deputacije niso mogle odposlati pred konstituiranjem avstrijskega državnega zbora. Drugi vzrok tiči v tem, ker se regnikolarne deputacije nista mogli zediniti, moralo se je čakati, da vzameta tozadevna poročila na znanje avstrijski in ogrski državni zbor.

Ker se tudi parlamenta nista mogla sporazumeti, prepustiti se je morala odločitev cesarju. To pa ne znači kakega ex-lex stanja. Za skupne stroške je skrbljeno v proračunih in to je za zakonitost merodajno.

Volilna reforma za češki deželni zbor.

Praga, 4. avgusta. Vodstvo mladočeške stranke se bavi v posebnem komiteju z volilno reformo za češki deželni zbor ter konstatuje, da bodo mladočeški poslanci nastopili za splošno volilno pravico. Vendar bodo poprejš pretesovali vprašanje, ali bi ne bila boljša četrta kurija, s katero bi se narodne mase ojačile. Vsekakor pa se mora spremeniti vladna predloga, ki določa za četrto kurijo 22 čeških in 14 nemških poslancev, ker bi se s to predlogo razmerje čeških in nemških poslancev le poslabšalo.

Malorusi.

Lvov, 4. avgusta. Starorusinski poslanec Kurylowicz je izstopil iz maloruskega kluba. Ostala dva starorusinska poslanca Dawydia in dr. Korol se obrneta poprej za mnenje do svojih volilcev. Shod zaupnikov v Zolkiewru je nato pozval posl. dr. Korola, naj izstopi iz maloruskega kluba. Obenem se je izrekla nezaupnica poslancu Markovu, ker je govoril v parlamentu rusko in ker je zahteval v neki interpelaciji, naj se ruščina uvede v sredšole.

Nova era na Hrvaškem.

Budimpešta, 4. avgusta. Novi hrvaški ban Rakodeczay za sedaj sploh ne pride v Budapešto in tudi novi sekijski načelniki pri hrvaški vladi ne bodo še ta mesec imenovani. Ban izdeljuje sedaj svoj program, toda v javnost stopi z njim šele meseca septembra. Do tedaj pa hrvaška vlada ne započne nobene akcije.

Zahteve bosansko-hercegovskih časnika.

Sarajevo, 4. avgusta. Zastopniki vseh v Bosni in Hercegovini izhajajočih političnih časopisov so izročili ministru Burianu skupno vlogo, v kateri zahtevajo, naj se nad kaznenici, ki so bili obsojeni zaradi

ni gospodje napravljeni v črno, mlade gospodične v belih oblekah, krila do gležnjev, svetle črne nogavice, čevlje od belega atlasa, prijazno frizuro, temnordečo rožo v laseh...

Tam je bil Damjan, v prvi sobi je sedel za mizo, podpiral je glavo in strmel je predse tisti večer.

Kaj pa je Damjan... Sedel sem k njemu, ki se je prebudil naenkrat, začuden je pogledal, potem se je naslonil nazaj.

»No, nič...« Spregovoril je komaj razločno, strmel je predse, njegov obraz je bil blede.

»Kje pa je Tili?« Glej, zdaj se je dvignil mahoma, z roko je udaril po mizi, zakričal je.

»Kaj jaz vem?... Naj bo...« Potem je sedel, minila je jeza, umaknila se je iz oči. Mehkoba se je razlila po obrazu, skoro solze so stopile v oči.

»Pijmo, fant, zakaj ta noč je teška...«

V dvorani je bila utihnula godba, šli so preko sobe mladi pari, mnogo oči se je smejalo, opojno je dehtelo veliko število temnordečih rož. Nekdo je bil padel, dolg človek je bil in suh, vstal je hitro in pogledal po obleki, smejale so se gospodične, snajžile so ga, on pa je stal na sredi dolg in rdeč v obraz.

»Živela domovina!«

Nekdo je zakričal zunaj na hodniku, tisti je moral biti pijan. Zaka-

LISTEK.

Margareta.

Spisal Abel Kabel.

(Dalje.)

V.

Mlad je bil čolnar, ki je veslal preko morja, veslal je dneve in noči, boril se je z valovi, žuljave od vesel so bile mlade roke. Ah, v bornem čolnu je hotel preko morja, do nove zemlje, nove bodočnosti, zato pa je bila pot tako težka. In nikoli ni pomislil, da bi popustil vesla, mirno bi sedel, malo bi pogledal okoli sebe po morju, na nebo gor mogoče, ko je lep in prijazen spomladanski večer, sanjajo zvezde, luna premišlja svojo zaljubljeno minulo. Ali nekoč se je dogodilo čudno.

Lep večer je bil, spomlad je plaval po morju, dušo je objelo posebno čuvstvo. Prijeto in toplo — tako, kakor bi se domislil na daljni dom, na prostrano veliko sobo s starinskimi pohištvi, visokimi omarami lepo razrezljanimi, stoli z visokim naslanjalom in velikim srcem v sredini, v kotu star in velik klavir. Tam sedi star in siv mož, igra na klavir »Schönbrunner-walzer«, prijazni-miren je njegov obraz... Toplo je v sobi, zunaj gre sneg v debelih kos-mih, sive vrane kričijo zunaj, lačne letajo okoli hiše...

Čudno je bilo pri srečanju, sedel je mornar, spustil je vesla, lepo se je zamislil. In spomladanski večer je bil naokoli, spomlad nad morjem, nalahko je plaval čoln po mirnih vodah. Komaj vidno se je pomikal, ali čas je tek, dvignil se je iz morja zelen otok.

»Kje pa je to?«

Začudil se je nesrečam prodani Aeneas, stala je na bregu lepa Dido. »Kaj je to?« Čudil se je čolnar, gledale so okoli začudene oči...

»To je bodočnost...«

Prijela ga je za roko lepa Dido, skočil je na breg nesrečam prodani Aeneas...

Jaz se domislim na tisti večer, posebna noč se je bila storila. Tam daleč sredi morja so vstajale luči, velik žarek se je zasvetil včasih nad vodami, posijala je svetloba od bogvekod. Nikjer ni bilo nikogar, ali pesmi so plavale rahlo okrog, lepe melodije so tiho hodile, menda je pel solnce dolgo ne — vse do tistihdob, ko bodo sijale tod Vaše oči. To pa ne bo nikoli, zato ne bo spomladi, ne bo solncea...

Jaz sem odložil tisti list in neprijeto mi je bilo.

»Tako piše moj šestdesetletni fant, poet je bil, ko je bil mlad, zdaj pa se je krompir in ogleduje krave. Šla je poezija, fraze pa so ostale...«

Umolknila je Margareta, potem je strgala tisti list.

Tiho je bilo v separeju, črna kava se je kadila na mizi, včasih so se odprla vrata, pogledal je v separej starijavi natak. Mežiknil je z očmi, skušal se je nasmejniti, pogledal je vame, resno je umaknil svojo glavo. Treba bi bilo lončenega vrča, da bi ga treščil človek svinji v obraz, da bi jo lepo domislil na idealna pota...

Dala mi je Margareta rdeč list, čudno se je nasmejala.

»To je pisal moj šestdesetletni fant...«

Jaz sem čital list, v meni je vstalo mnogo začudenja. Tako lepo je pisal šestdesetletni fant, tako prijetno dišeč parfum je bil razlit po pisnu. »Kakor se spomni berač na dobrotnika, ki ga je srečal nekoč — na tisti poti je bilo, ki vodi na Brezje, na tisti bržčas, ki pelje k sv. Jožefu v Marijino Celje — ni ga ozmerjal, dal mu je svetlo desetico, tako se domislim na Vas na svojem pustem gradu. Sém ne bo spomladi, ne bo solncea dolgo ne — vse do tistihdob, ko bodo sijale tod Vaše oči. To pa ne bo nikoli, zato ne bo spomladi, ne bo solncea...«

Jaz sem odložil tisti list in neprijeto mi je bilo.

»Tako piše moj šestdesetletni fant, poet je bil, ko je bil mlad, zdaj pa se je krompir in ogleduje krave. Šla je poezija, fraze pa so ostale...«

Umolknila je Margareta, potem je strgala tisti list.

Telefonska in brzojavna poročila

Isl, 5. avgusta. Cesar je včeraj ob enajstih dopoldne sprejel v enurni avdijenci bolgarskega kneza Ferdinanda. Nato je knez posetil bavarskega princa Leopolda in Jurja. Ob trideset na eno je cesar knezu vrnil obisk. Poset je trajal 20 minut. Ob polutreh je bil knez Ferdinand povabljen k cesarju na obed, katerega so se udeležili tudi general Markov in drugi dostojanstveniki iz knezovega spremstva. Sredi se je knez vrnil na Dunaj.

Dunaj, 5. avgusta. Vest, da v kratkem poseti italijanski kralj Viktor Emanuel cesarja Frana Josipa, je docela izmišljena. Vest dementuje tudi rimska "Tribuna".

Toplice na Češkem 5. avgusta. Delegati rudarjev so sklenili končati započeto stavko, ker so delodajalci stavili sprejemljive pogoje.

Angers, 5. avgusta. Direktni vlak iz Poitiersa je na mostu v bližini Lesponta skočil s tira in padel v reko Loir. V prvem hipu se ni moglo dognati, koliko potnikov se je ponesrečilo.

Pariz, 5. avgusta. Pri avtomobilski dirki se je prigodila velika nesreča. Ubityh je bilo 7 oseb, ena pa težko ranjena. Oblast je nadaljevanje dirke prepovedala.

Pariz 5. avgusta. Pri katastrofi v Angersu je bilo ubityh 50 oseb, ranjenih pa veliko število. Med mrtveci ni nobenega inozemca.

Pariz 5. avgusta. Minister za javna dela je odpotoval na mesto nesreče v Angers ter odredil strogo preiskavo.

Umrli so v Ljubljani

V deželni bolnici:
Dne 30. julija: Ivan Trampuš, kajžar, 70 let. Neoplasmia malignus.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 906. Srednji vršni vlek 730-0 mm.

avgust	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	vetrovi	nebo
3.	9. zv.	738.5	17.3	brezvetno del. oblak.	
4.	7. zv.	738.9	14.3	brezvetno	megla
	2. pop.	737.1	26.9	brezvetno	jasno
5.	9. zv.	736.8	21.6	brezvetno	jasno
6.	7. zv.	736.9	18.2	sl. jvzh.	jasno
	2. pop.	736.9	33.7	sl. jug	jasno

Srednja predvečerska in včerašnja temperatura: 18°-0° in 20°-9°; norm.: 19°-6° in 19°-6°
Padavina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Pavla Jak naznanja v svojem in v imenu drugih otrok in sorodnikov prežalostno vest, da je nje iskreno ljubljeno oče, ozir. tast, stari in prastari oče, gospod

Avgust Jak

danes, 5. avgusta ob poludevetih dopoldne, po dolgem, težkem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 89. letu starosti blaženo zaspal v Gospodu.

Pogreb bo v torek, 6. t. m. ob šestih popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 23, na pokopališče pri Sv. Križu. 2599

Sv. zadušna maša se bo služila v trnovski farni cerkvi.
V Ljubljani, 5. avgusta 1907.

Namesto vsakega drugega naznanila.

Tažnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljeno, nepozabni soprog, oziroma oče, brat, svak in stric, gospod

Josip Verderber

c. kr. zemljeknižni vodja v p., posestnik, občinski svetovalec, bivši krajni šolski nadzornik in predsednik kraj. šolskega sveta itd. 2597

v soboto, dne 8. avgusta 1907 ob 11. dopoldne v 75. letu svoje dobe po kratki bolezni, previden s svetotajstvi za umirajočega, mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanke preljubega pokojnika preneso se v ponedeljek, 5. avgusta t. l. ob 4. popol. iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice so bodo služile v tukajšnji župni cerkvi.

Na Bledu, dne 8. avgusta 1907.

Ljudmila Verderber roj. Pirce, soproga. — Olga Verderber, hči.

Telovadno društvo „Sokol“ naznanja žalostno vest, da je njega zaslužni član, gospod

Milan Dolenc

c. kr. sodni adjunkt
danes po noči v starosti 35 let preminul.
Bodi mu prijazen spomin.
Postojna, 3. avgusta 1907.

Pevsko društvo „Postojna“ v Postojni naznanja žalostno vest, da je nje izvršujoči član, gospod

Rudolf Lampe

c. kr. gozdni komisar
v soboto, dne 3. avgusta 1907 v starosti 32. let preminul.
Bodi mu prijazen spomin. 2591
Postojna, 3. avgusta 1907.

Dobro idoča

gostilna knjigovodje ali poslovodje
najraje v Ljubljani, se vzame takoj ali pozneje v najem ali na račun. Ponudbe pod „dobro idoča“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 2588

Proda se lep, črno marogast, leto star

lovski pes

(ptičar Vorstehhund). — Več pove lastnik R. Jeglič, hotel „Nova pošta“ v Kranju. 2595

Gospodična

s trgovskim kurzom, večja stenografija in pisanja na stroju, išče primerne službe. 2419-3
Ponudbe naj se blagovolijo poslati na Alojzija Pogačnika, Miklošičeva cesta št. 6.

Več postelj

z opremo vred se proda zaradi preselitve. 2598-1
Več se poizve v Gradšču št. 10 v Ljubljani.

Vdova

iz boljšega stanu, ki zna dobro kuhati, želi službo pri kakem samskem gospodu ali vdovu brez otrok.
Več se izve na Sv. Petra cesti št. 13 v Ljubljani. 2592

Stanovanje v vili

v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob z Južni pritliklinami se odda s 1. novembrom na Elizabetni cesti št. 4. 2587

Dve vili

lepo ležeči ob šentiljskem predoru na Južni železnici, 2 orala sveta — se prodasta obe vkup ali vsaka zase. Cena 5500 fl. in 6500 fl. 2576 z
Ponudbe na Josipa Weina v Gradcu, Annenstrasse 57.

Mesto

2593-2
v manufakturni stroki, oziroma potnika išče zanesljivo dobro izvežbana prva moč. — Sprejme eventualno tudi različna zastopstva za Dolensko.

Blagohotne ponudbe naj se blagovolijo poslati pod šifro „delaven št. 3333“ na upravništvo „Slov. Naroda.“

Knorrov Tapioka

zajamčeno pristna in čista, fina in delikatna juha za vsako kuhinjo. Lahko prebavna, zato priporočljiva bolnim na želodcu. Zmešana z jušno zelenjavo tudi izborna kot Tapioka-Julienne.

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Basel, Paris, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine samo 4628-34

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetke posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Dovoljujem si vljudno naznaniti, da sem otvoril v Prešernovih ulicah tik trgovine s konfekcijskim blagom Gričar & Mejač trgovino s svilenim, pozamenterijskim in perilnim blagom kakor tudi s potrebščinami za krojače in šivilje.

Prosim torej p. n. odjemalce, da si blagovale mojo samo z novostmi bogato založeno zalogo ogledati ter vljudno pripominjam, da mi je vsled dolgoletne prakse in najcenejše dobave blaga mogoče, svoje cenjene odjemalce zagotoviti najsolidnejše postrežbe.

V prijeto nadi, da bodem vedno z obilnimi čistilnimi naročili počaščen, beležim z vsem spoštovanjem

2514-2

Pavel Magdič.

Trgovski pomočnik

spreten manufakturnist, slovenščine in nemščine veče, bolj odraščel, dobi takoj ali pozneje trajnega mesta. RAJKO PETZ, trgovec, Leoben-Judendorfi. 2589-1

Prodajalna

v Židovskih ulicah št. 3, pripravna za vsako trgovino, se odda. 2585-1
Vpraša se v isti hiši v II. nadstr.

Pisarniški prostori

pripravni za kako pisarno ali kako majhno trgovino, se oddajo s 1. novembrom t. l. Odda se tudi 2565-2

več stanovanj

Izve se na Marije Terezije c. št. 6.

Pozor, gostilničarji!

Oddajo se s 1. novembrom 1907 v Gospodskih ulicah (zraven „Narodne kavarne“) 2540 z

gostilniški prostori

obstoječi iz točilnice, 2 velikih sob za goste, velike kuhinje, 1 soba za posle, 2 stanovanjskih sob in lepe ter dobre kleti za pijače. Razsvetljava je že vpeljana. Vhod tudi iz Židovskih ulic. Prostori so pripravljeni tudi za pisarno, prodajalno ali za kako drugo večjo obrt.

Pojasnila daje hišni oskrbnik AL. KUNST, Židovske ulice št. 4.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani

na Starem trgu št. 30

vsak torek, sredo, četrtek

soboto in nedeljo 31

vsu noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:

4-58 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra).

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-05 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)

11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel:

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.

Hišna oprava

se poceni proda. 2568-2

Rimska cesta št. 24, I nadstr.

Odda se na Triški cesti št. 13 v Ljubljani

stanovanje

z dvema sobama in pritliklinami za 1. oktober ali 1. november. — Odda se pa tudi prodajalnica in delavnica pripravna za vsako obrt. 2554-2

Sobne slikarje

za mesto in zunaj sprejme takoj

Ivan Štrukelj

sobni slikar 2551 z

Ljubljana, Florijanske ulice 28.

Dvoje lepih

stanovanj

v I. nadstropju, obstoječe vsako iz treh sob, pritliklinami in vrta se odda za november. 2563-2

Več se izve Resljevi na cesti št. 30, v pritličju.

Otroška vrtmarica

ali boljša varhinja, ki bi poučevala otroke tudi ročnih del, zmožna slovenščine in nemščine ter je tudi pevka, se sprejme k dvema deklicama 4½ in 2¼ let starima.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2485-5

Elegantno

stanovanje

s 4 sobami, z balkonom, predsobo, sobo za posle, kopalno sobo, kuhinjo in jedilno shrambo se odda za novembrov termin v najem.

Poleg tega tudi stanovanje v sonterainu z 1 sobo, kuhinjo in jedilnico. Naslov se poizve v upravn. „Slov. Naroda“. 2567-2

Sprejemem v svojo pisarno

solicitatorja

ali pa 2598 1

izvežbanega pisarja.

Vstop čimpreje. — Dr. JANKO VILFAN, odvetnik v Radovljici.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. — Rez. fond: 38,242.074.78 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 91,936.993.72 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseslovesno slovensko narodno upravo.

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in nakjulantneje. Ukliva najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.